

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

1. **Hvem er tilsynsmyndigheder og personer, der er særligt bemyndiget hertil med behørig legitimation jf. § 6 i Landstingslov nr. 18 af 30. oktober 1998 om slædehunde samt hunde- og kattehold? (Jeg vil gerne have en liste over personerne fra de forskellige steder)**
 - a. **Hvad er grunden såfremt der ikke er en liste?**
2. **Jeg vil gerne vide, hvad der er den korrekte fremgangsmåde ved mistanke om hunde af anden race end slædehund?**
3. **Kommuner skal jf. § 13 udarbejde en hunde- og kattevedtægt, har alle kommuner disse vedtægter?**
 - a. **Hvad er sanktionerne for kommuner, der mangler en vedtægt?**
4. **Jf. lovens § 14 skal hunde og katte beskyttes. Hvordan kan man være sikker på at en slædehund, der permanent holdes lænket uden for byen, er et sikkert sted?**
 - a. **Hvad er Naalakkersuisuts og kommunernes forpligtelser ift. komplet sikkerhed og tilsyn, udover ejerens forpligtelser?**
 - b. **Der står i loven at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan udarbejde en vedtægt, jeg vil gerne vide præcist hvad Naalakkersuisut og kommunerne hver især er ansvarlige for?**
5. **Hvad er de økonomiske konsekvenser for mikrochipmærkning på slædehunde for:**
 - a. **Private hundeejere?**
 - b. **Det offentlige?**
6. **Er det rigtigt, at dyrlægen har bestemt, at når man ikke kan fange løse bidske hunde, så kan man ikke længere give dem et sovemiddel?**
 - a. **Såfremt det er rigtigt, hvad er begrundelsen for denne beslutning?**
7. **I disse moderne tider, har man planer om mere oplysning om hundehold eller slædehunde?**

(Medlem af Inatsisartut Simigaq Heilmann, Demokraatit)

Begrundelse:

Om hundeplasser: Efter at hundeplasserne er flyttet udenfor byen, sker der skændige ting, f.eks. bliver der aflivet hunde af ukendte mennesker, kort sagt er vi i en meget alvorlig situation. Man skal ellers orientere kommunens hundefanger, når der skal aflives hunde. Man kan se på billedet, at en hund er blevet torteret til døde, af en ukendt person.

Det er for eksempel uklart om en fra KNQK har ret til at blande sig i verserende sager. Hvis der er mistanke om noget, kan hvem som helst så komme og tjekke andres hunde? Det burde være mere tydeligt beskrevet.

Lige meget hvor god man er til at passe sine hunde, kan man ikke holde øje med hunde, der er på en hundeplass udenfor byen døgnet rundt. Man hører jo ellers, at slædehunde stammer fra gammel tid og at de skal beskyttes, passes og ikke blandes med andre racer.

Myndighederne bestemmer hundeplassernes beliggenhed, og kan have en del krav til hundeejere – det burde også gå den anden vej, med medansvar fra myndighedernes side. Eksempelvis med videokameraer, affaldscontainere og store dunke med vand. Hundeplasserne ligger langt fra stranden, foderet skal transporteres op, transport af hundenes drikkevand, det bliver mere og mere besværligt. Det nedsætter folks lyst til at holde slædehunde gevaldigt.

Om mikrochip: Efter krav om chip er der større krav og øget administration. Hunden bliver ”døbt”, der skal registreres og udfyldes en del. Hunden er vild, og det er svært for hundefangerne at nærme sig en hund, der er sluppet løs fra hundeplassen, for at finde ud af ejeren – budskabet fra nogle af hundeejerne er: chip er nyttig, når hunden allerede er blevet aflivet.

Angående dyrlægen: Løse hunde i byen er aldrig populære hos befolkningen, da hundene kan være farlige. Det er ikke unormalt at hundene river sig løs, og det er i ejerens interesse at lænke hunden, men nogle hunde kan være bidske, og det var ellers en god løsning for hundeejerne at give hundene sovemiddel for at fange dem.

Oplysning: Når man tager de grønlandske slædehundes lange historie i betragtning, mon Naalakkersuisut har større projekter i sigte? En konsekvens af at hundeplasserne nu ligger udenfor byen, er at hundeslæderne nu skal køre gennem byen, før de kommer ud til naturen, der er flere og flere folk der render rundt med høretelefoner og ældre, der er gangbesværede, som ikke lige kan løbe væk fra en hundeslæde, når man tager disse i betragtning, er det ikke på tide at oplyse borgerne om nødvendige emner.

Jeg ønsker svar på mine spørgsmål inden for en frist på 10 arbejdsdage.